

tadas y coneixements mes acertats, no sols per lo que's refereix al indicat cultiu, sinó que també sobre las diferentas manifestacions que requereix el cánem per presentarse á competir ab l'extranger.

Concretantnos solament á la primera part; devém fer avinent abans que tot, que'l terreno destinat al cultiu del caném deu esser convenienment preparat, fangat, colganthi algunas carretadas de fems, com mes millor, ben descompostos, puig que no obstant d'usar guano al sembrar, es molt recomanable l'empleo del fem á demés dels productes quimichs.

La qüestió del adob, es certament la mes delicada y la que mes desvetlla á n'el pagés, á n'el temps de la sembra, per determinarse com y de quina manera adobará perquè li surtin els comptes al esser per la cullita, aixó es perquè l'adob no l'importi tan ó mes que'l valor del género cullit.

El pagés, com es natural desitja obtenir quanta mes producció millor, pero dintre d'aquí ha de tenir en compte, que'ls brins prims y llarchs son els que donan millor fibra, entenentse, per lo tant, que no pot esser sembrat clar y havent d'esser sembrat espés, suposa, donat el gran número de brins que entran en un metre quadrat, que la abonada ha d'esser enérgica y forsa assimilable.

Tan si's colgan fems al fangar el terreno, com no, es necessari l'empleo dels adobs quimichs, en preferencia á tot altre adob (pel y pota, serraduras de